attēta enormitate criſ. ſint bone opio
nis. Et nō ſit veriſ̄ eos ꝑiurare. ⁊ q
eiꝰ ↄuerſationē ſciāt. ⁊ ſint eiuſdē or-
dis ſi ē poſſibile: q ſil̄ iurēt ꝙ credūt
eū ver͛ iuraſſz vl̄ ꝙ bonū exhibuit iu
ramētū. Nec ꝓbāt ꝯ purga. ca. ꝑ totū.
1 ¶ Qñ dz idici canonica purgatio. R̄.
ꝙ qñ apud iudicē ſuū qs ē īfamatꝰ ⁊
īfamia publica laborat. ⁊ apud gra-
ues ⁊ bonos viros: ⁊ ñ ſit orta ab ini
micis: tūc iudex dz ꝑfigere terminū
vt ſiqs vult accuſare ↄpareat. Et ſi ac
cuſator apparet audiatur Si vero non
apparet ⁊ īfamia mala crebreſcit: tūc
procedat iudex ad inqſitionē ⁊ ſi nul
lus apparet ēt denūciator: nec cōuin-
cit: tūc ↄpellat eū ad purgatiōez cano
nicā. Nec notat Jo. ij. q. v. ꝑſbyter. ⁊
de purga. ca. ꝑ totū. ⁊ ibi doc.
2 ¶ Sz nūqd iudex ex ſola ſuſpitōe po
terit purgationē canonicā idicere. R̄.
ꝙ ſi īfamia ñ laborat non poterit niſi
forte fuerit accuſatꝰ. vñ ñ. ꝙ veriſilis ſu
ſpitio ſufficit ad idicēdā purgatōz lz ñ
ſit īfamatꝰ. ſz temeraria ſuſpitio repel
lit. ex͞ eo. ſiqs ꝯ gradu. ij. q. i. c. i. Uiolē
ta āt ſufficit ad ſniaz. xxxij. q. i. dixit.
3 ¶ Utꝝ ad dcm̄ vnꝰ mlieris ſit idicēda
purgatō. R̄. ꝙ ſic: ſi īfamia ex h̄ apud
graues reſultat. ex͞ ꝯ adul. ſignificaſti-
4 ¶ Que pena deficiētis in purgatiōe.
R̄. ꝙ ſi accuſet̄ ⁊ idicat̄ ſibi purgatio
ſi deficit. puniet̄ ac ſi fuiſſet ↄuictꝰ. de
ſimo. c. de h̄. Si vero ꝑ modū iqſitiōis
agat̄. aut denūciatōis pēa erit arbitra
ria. ſꝫ Hoſ. ⁊ ho. ⁊ pa. i. c. accñs. de ac
cu. Sil̄r dic ꝙ ſi ñ ꝓceſſit aliqs modꝰ
agēdi neqꝫ ꝑ accuſatōez iqſitionē aut
denūciatiōez: ſz ſolū ꝑꝑ īfamiā iudex
indicit purgatiōez. tūc ſil̄r ſi deficit pu
nit̄ ex͞ ordiarie: Et ē cāusi. d. c. ſigniſi
caſti. ⁊ ñ. ſꝫ inn. ꝙ cū iudx h̄ cāu ꝓce
dit ex ꝑſūptōe: dz multū tēpare ſniaz.
vt nō. i. c. aſſerte de ꝑſūp. de h̄ vide. ſ.
Accuſare. §. ſi. ⁊ ↄfeſſio iudicial̄. §. pe.

PUrgatoriū eſt pena grauiſſima mi
nor tñ ꝙꝫ īfernalis. xxv. di. c. qualis
de peniten. diſt. vij. c. ſi.
1 ¶ Qui ſūt q purgātur. R̄. ꝙ illi q mo-
riūtur in caritate. q tñ nō ſatiſfacerēt
pro eorū peccatis i. hac vita. xxv. di. c.
qualis ⁊ c. ſequen.
¶ Quō iuuātur anime defunctorum 2
vide. j. ſuffragia ꝑ totum.

PUrificatio poſt ꝑtū vtrū ꝓꝑ ꝑtū
debeāt mlieres abſtinere ab īgreſ
ſu ecclie. R̄. ſi ītrare volunt eccliam ad
agēdū gr͞as. ſi peccāt: nec ſūt ꝓhiben
de ſi tñ ex veneratiōe volūt aliquātulū
abſtinere. deuotio earū nō eſt īprobā
da. extra eo. c. vno.
¶ Utrū vir cognoſcens vxorē añ pu- 1
rificationem poſt ꝑtū peccet mortal̄r
vide. ſ. debitum. §. ix.

PUſillanimitas vtꝝ ſit pctm̄. R̄.
ſm̄ tho. ſa ſe. q. cxxxiij. ſicut ꝑ ꝑ-
ſūptōez aliqs excedit ꝓportōez ſue po
tētie dū reccuſat i illꝰ tēdere qꝺ ē ſue
potētie cōmenſuratū. Et iō ſic ꝑſūptio
eſt pcm̄. ita ⁊ puſilanimitas: qꝛ ē ↄ nā
lē ordinē q̄ vnaqꝫ res nāl̄r iclinat̄ ad
exequendā actiōez ↄmēſuratā ſue po
tentie. Jnde eſt ꝙ ſeruꝰ: q accepta pe-
cunia dñi ſui fodit i terrā. neqꝫ opatꝰ
eſt ex ea ꝑꝑ quēdā puſillanimitatis ti-
morem: punitur a domino. Ut habe-
tur Math. xxv. ⁊ Luc. xix.

QUeſtuarij. Utꝝ ſacerdos teneat̄
admittere iſtos q̄ſtores elemoſy
narꝫ. vt ſancti Antonij. vel. S. Ber. ⁊
hōi. R̄. ſꝫ pa. i. c. cū ex. e. ꝯ pe. ⁊ re. vbi
ↄcludit poſt doc. ꝙ aut ñ h̄nt lr̄as ap.
vl̄ dioceſani ⁊ tūc ñ tñr. nec dz eos re
cipe ꝑ tex. ibi admitti prohibemꝰ. aut
h̄nt lr̄as ⁊ tūc ſi ſūt vere ⁊ nō ſuſpecte:
tñr eos admittere. ſecꝰ ſi ſūt falſe vl̄ ſu
ſpecte. qꝛ tūc pt ↄſulere epm ⁊ idē dic
de epo qñ iſti deferūt lr̄as ap. vñ epi
pñt illas exiare an ſint falſe. ⁊ iō ſolēt
epi facē ſtatuta vt nulla lr̄a aplica ad
mittatur ſine ipſorꝫ ↄſcia ⁊ exaiatiōe:
caueat tñ epſ ne h̄ faciat i fraudē. alſ
pūiret̄. vt i. c. dilecti. ⁊ i. c. q̄to de pui.
⁊ ꝑdicta procedūt in iſtis q̄ſtonibꝰ q̄ꝫ
tūcūq̄ꝫ ſint etiam exempti. ⁊ h̄ itellige
qñ volūt petere noie hoſpitalium: aut
monaſteriorꝫ. ſecꝰ ſi pro ſeipſis nā tūc
pñt admitti ſine lr̄is item iſti q̄ſtores

nõ pñt p̄dicar̃ nec aliqd ꝑponẽ petẽ
do elemoſynas: niſi qđ i lr̃is ꝯtinet̃. ⁊
h̄ fuit ſtatutũ: qꝛ ipi ſolebãt ꝓponere
mltas abuſiões ⁊ dicer̃ mlta mẽdacia
⁊ maxie ꝯmutãdovota ⁊ abſoluẽdo a
pẽa ⁊ a cl̃pa. ⁊ hodie ꝓuiſũ ẽ ꝙ exce-
dẽtes i talib' p ep̄z loci pũiri pñt. vt i
cle. ij. de pe. ⁊ re. itẽ iſti q̄ſtores elemo-
ſynaꝝ dñt eẽ modeſti ⁊ diſcreti. nec d̄
bẽt hoſpitari i locis i ꝯgruis: nec por-
tar̃ falſe religiõis hitũ ⁊ ſi tales ſt̃. ep̄s
p̄t eos pũire tãq̄ꝫ excedẽtes i ei' territo
rio. vt i. d. cl. ij. ⁊ ſi pp. eos ipedire t̃ ig
ſitiõis offiñ: pñt p ingſitores cõpeſci a
p̄dicatiõe. vt i. c. vt offiñ. d̄ hr̃ti. li. vi.
RElligio. i. cõiter. vtꝝ religioſus pec-
cet trãſgrediẽdo ea q̄ ſũt i reĺa. R̃.
ſ̄ꝫ tho. ſ̄a ſ̄e. q. lxxxvi. votũ ꝓfeſſionis
reſpicit p̄ncipal'r tria. ſ. obiaꝫ: paupta-
tẽ: ⁊ caſtitatẽ. ⁊ hoꝝ trãſgreſſio obli-
gat ad mortal̃. alioꝝ ãt trãſgreſſio nõ
niſi pp' ꝯtẽptũ rele: vl̃ pp p̄ceptũ a p̄la
to oreten' fcm̃: ſiue i reĺa expſſũ: qꝛ h̄
eẽt facere ꝯ̄ votũ obie ſic̃ repit̃ i reg̃la
ffrũ mioꝝ. vbi p̄' illa tria ſb'alia ſt̃ mł
ta alia p̄cepta: ⁊ q̄dã alia eq̄polẽtia p̄-
cept] q̄ oia obligãt ad mortale. vt pꝫ i
cle. exiui. d̄. ꝟ. ſi. ñ ſic i alijs reg̃lis. ille
ãt q ꝓfitet̃ ñ vouet ſ̄uare oia q̄ ſũt i re
g̃la tãq̄ꝫ obligatoria: qꝛ q̄ſi obligaret̃
ad ipoſſibil̃: ſꝫ vouet regl̃arẽ vitã q̄ eẽ
tal̃r ꝯſiſtit i p̄dict] trib' vl̃ ſ̄ꝫ ꝙ i reĺa
ponũt̃: ꝓut dicit clemẽs i. d. cle. ꝙ ad
cõſilia euãgelica ff̃es miores tenet̃ vt
ad p̄cepta: vel vt ad conſilia prout po-
nuntur in dicta regula.
1 ℂ Quid de his q̄ lucrat̃ mõach' fugi-
tiu' ſeu apoſta. R̃. totũ mõaſterio ſuo
lucrat̃. xviij. q. ij. abbateſ ẽt ſ̄ꝫ inn. ſi ve
tãte mõaſterio acgrit. vt. ff. de acq. re.
do. l. ẽt ſꝫ ſ̄ꝫ eũdẽ ſi mõach' ſit eiect':
ea q̄ lucrat̃: nl̃l acgrit: nec vꝫ ꝯ̄ct' ei'
Et addit. poſſꝫ tñ dici ꝙ acgrit ep̄o a
cui' iuriſditõe nõ eſt abſolut'.
2 ℂ Utꝝ religioſi ſuccedãt i bõis pentũ
R̃. q̄ ad ff̃es miores ñ p cle. exiui. d̄ ꝟ.
ſi. alij. ꝟo. ſic. aut ex reg̃la aut ex p̄uile
glo. nec pẽtes pñt eos exhr̃dare: q̄ꝫuis
pũ laici fuerit: i cãm igratitudis icidiſ-
ſent. vt. C. de epi. ⁊ cle. l. deo nobis. xix.
q. iij. c. ſi. religioſis p̄cipit̃ i ꝟtute obie
vt ſb̄ iteriatiõe maledictiõis eterne ne
in ſ̄mõib' d̄trahãt p̄latis: vl̃ retrahãt
aliq̄s ab eccliaꝝ ſuaꝝ frequẽtia: vel in
dulgẽtias idiſcretas ꝓnũciẽt ⁊ ne re-
trahãt teſtatores a reſtõnib' vel legat]
matricib' ecclijs fiẽdis: nec legata vl̃
debita: aut mala ablata icerta: ſibi vl̃
ſui ordis ff̃ib' vel ꝯuẽtib' i p̄iudiciuꝫ
alioꝝ fieri vel errogari ꝓcurẽt: nec ab
ſoluãt quẽq̄ꝫ i caſib' reſ̄uatis pape vl̃
ep̄o. hec i cle. religioſi. de p̄ui. ⁊ ibi. dic̃
gl. ſup. ꝟ. alioꝝ p̄iudiciũ. i. qb'. dare de
bebãt vl̃ dare volebãt arc. aũt flo. i ſũ.
hoc limitat qñ religioſus hoc facit ex
odio vel maliuolẽtia ſec' ſi facit vt ſi-
bi: vel amico ſuo magis ꝓuideat̃ q̄ꝫ il
li. puta teſtator voluit legar̃ tibi. ⁊ ego
rogo vt leget magis mihi vel alteri p
ſone mihi dilecte ⁊ ille ſic facit: tal̃ ſ̄ꝫ
pe. de pal. i q̄rto. nulli tenet̃. qꝛ nulli au
fert̃ ſuũ nã illi nullũ ius erat acgſituꝫ:
qꝛ nemini facit iuriã q vtit̃ iure ſuo. h̄
ille: lꝫ ff̃ aluar' teneat ꝙ peccet morta
liter: ⁊ ꝙ teneat̃ ad reſtitutiõem.
ℂ An ãt papa poſſit diſpẽſare in voto 3
ꝯtinẽt'e vl̃ relionis vid. ſ. papa. §. iiij.
ℂ Utꝝ religioſus fact' ep̄s: abſoluat̃ 4
voto pauptatis ⁊ obie. R̃. ſ̄ꝫ Tho. ſic
nõ abſoluit̃ a voto cõtinẽtie: ita nec a
voto pauptatis: qꝛ nihil dꝫ hr̃et tanq̄ꝫ
ꝓpriũ: ſꝫ ſic̃ diſpenſator bonoꝝ eccle.
Sꝫ t̃r nõ abſoluit̃ a voto obie. ſꝫ p ac-
ci̇̃s obedire nõ tñr: ſi ſupiorez nõ ha
beat: ſicut ⁊ abbas mõaſterij: q tñ nõ
eſt a voto obediẽtie abſolut'.
ℂ Utꝝ relioſus poſſit eẽ iudex. R̃. ſim 5
plex religioſus iudex eẽ ñ põt vt. ff. de
iudi. l. cũ p̄tor. i gl. guardiani ãt mioꝝ
vl̃ p̄ores p̄dicatoꝝ bñ pñt eẽ iudices
delegati. iuxta. no. p doc. i. c. ſtatutũ vl̃
arbitratores de reſcriptis. li. vi.
ℂ An aũt religioſi poſſint eẽ arbitri 6
vide. ſ. Arbiter. §. ij.
ℂ Utꝝ religioſus poſſit eẽ executor te- 7
ſtamẽtoꝝ. R̃. ſi ẽ ordis mioꝝ ñ p̄t eſſe
executor teſtamẽtoꝝ ſꝫ bñ p̄t ꝯſuler̃ vt
in cle. exiui. de. ꝟ. ſig. ſi ãt ẽ alterius or